

دژواژه له رۆمانی هاوچه‌رخى فارسی و کوردییدا (بوفه کور و حه‌سار و سه‌گه کانی باوکم) به نموونه

مريوان حسين فرحان

به‌شى ليكۆئينه‌وه‌ى كوردى، كۆليجى په‌روه‌رده و زمان، زانكۆى چه‌رموو

Article Info

Received: November, 2022

Revised: January, 2023

Accepted: April, 2023

Keywords

زمانناسی کۆمه‌لایه‌تی، کۆمه‌لناسی و نه‌ده‌ب، دژواژه، كه‌لتور، سادق هیدایه‌ت و شیرزدا حسن.

Corresponding Author

پوخته

زمانناسی کۆمه‌لایه‌تی به‌یه‌کێک له‌بواره‌کانی خۆپێندنه‌وه‌ی زمانناسی نوێ داده‌نریت، که‌ زمان هاوشیوه‌ی دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی سه‌برده‌کات و له‌چوارچێوه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و که‌لتورییه‌کاندا زمان ده‌خاته‌ژێر لیكۆئینه‌وه‌وه. خودی زمانناسی کۆمه‌لایه‌تی له‌زانستی زمانناسی و زانستی کۆمه‌لناسییه‌وه به‌دیها‌توه، کۆمه‌لناسی زمانپیش لقیکه‌ له‌زانستی زمانناسی، که‌خۆی سه‌رفالده‌کات به‌لیکۆئینه‌وه‌ له‌ کاریگه‌ری هۆکاره‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و چۆنیه‌تی سو‌دوه‌رگرتن له‌ زمان و نه‌و کاریگه‌رییه‌کانی که‌ زمان له‌سه‌ر که‌لتور و کۆمه‌لنگه‌ جێده‌هێلێت، هاوکات دژواژه‌کانیش به‌شیک له‌ زمان پیکده‌هێنن و به‌کارهێنانه‌کانیان بۆ کاریگه‌ری هۆکاره‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ده‌گه‌رێته‌وه، نه‌ده‌بیات و به‌ره‌مه‌ نه‌ده‌بیه‌کان وه‌کو سه‌رچاوه‌ی به‌ره‌مه‌هێنانی که‌لتوری کۆمه‌لنگه‌یه‌ک، تا راده‌یه‌کی زۆر له‌ ژێر کاریگه‌ری کۆمه‌لنگه‌ و گۆرانکارییه‌کانی و ده‌توانیت بارودۆخه‌ کۆمه‌لایه‌تی، رووداو و گۆرانکارییه‌کانی له‌ناو خۆیدا ره‌نگ پێدا‌توه، سادق هیدایه‌ت مۆدی‌رینه‌ترین شا‌کاری داستانونوسینی هاوچه‌رخى له‌ ئێراندا خۆلقاند، کونده‌په‌پوی کوپتر، گێرانه‌وه‌یه‌کی نازاره‌یت، نا‌ئومێدی و روژێن و نو‌یخ‌وازی پیکنا‌کۆک (پارادۆکس) بوو، هه‌رچی دژواژه‌کانی ئەم رۆمانه‌یه‌، له‌چه‌ش‌نی کابوس، خه‌و و بێ‌داریی مرۆفی ئێران و سه‌روژێربوونی می‌ژووی ئێران له‌خۆده‌گریت، به‌هه‌مان شێوه (حه‌سار و سه‌گه‌ کانی باوکم)یش ده‌رخه‌ری پیاوسالاری کۆمه‌لنگه‌ی کوردیه‌ی و زۆریه‌ی دژواژه‌کانیش له‌لایه‌ن پیاوانه‌وه‌ به‌کاره‌اتوه، به‌تایبه‌ت باوک، هاوکات ئەم دوو به‌ره‌مه‌ ره‌نگپێنده‌وه‌ی بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی، سیاسی و که‌لتوری سه‌رده‌مانی هه‌ردوو نوسه‌ره‌، زۆرت‌رین دژواژه‌ی ئەم دوو رۆمانه‌، خۆیان له‌ دژواژه‌ ئاینیه‌کان، جنیو و سیکسدا ده‌بیننه‌وه.

پێشه‌کی

دژواژه‌ به‌شیکه‌ له‌ تابۆی زمانی، ئەم زاراوه‌یه‌ زیاتر له‌ زمان و نه‌ده‌بیاتی فارسیدا به‌کارده‌یت، کورت‌کراوه‌ی واژه و دوژمنه و اتا ده‌ربڕینیکی دوژمنانه، ئیمه‌ش به‌پرس و وه‌رگرتنی راوبۆچوونی پسپۆرانی زمانی کوردی به‌باشمانزانی زاراوه‌که‌ وه‌کو خۆی وه‌ریگیرین.

مرۆف بوونه‌وه‌ریکی کۆمه‌لایه‌تییه‌، ته‌واوی ته‌مه‌نی ژبانی له‌ کۆمه‌لنگادا به‌سه‌ر ده‌بات، لی‌ره‌وه‌ نه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وتیت، که‌ ته‌واوی په‌فتار و په‌وشتی هه‌ر مرۆفیک له‌ژێر کاریگه‌ری که‌لتور و کۆمه‌لنگه‌ و پێوه‌ره‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا، وه‌کو دین، نه‌ژاد، هه‌نسوکه‌وت و... هه‌تد. که‌واته‌ ده‌توانیت زۆر به‌ ساده‌ی له‌وه‌ بگه‌ین، که‌ زمان وه‌ک ئامی‌ری په‌یوه‌ندی‌یکردن له‌ژێر کاریگه‌ری کۆمه‌لنگا‌دایه‌وه‌ کاتی‌کیش به‌ره‌مه‌مێکی نه‌ده‌ی به‌ره‌مه‌ ده‌هێنریت، هه‌مان به‌ره‌مه‌ ده‌توانیت ئاوێنه‌ی ره‌نگا‌دانه‌وه‌ی هه‌لومه‌رج و په‌وشی ئەو

کۆمه‌لنگه‌یه‌ بێت، زمانناسی کۆمه‌لایه‌تی له‌ زۆر بوار و بابته‌ی تردا ده‌توانریت وه‌کو کۆمه‌لناسی زمان ناوی بې‌ریت. ((زمان وه‌ک دیارده‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و له‌ چوارچێوه‌ی کۆمه‌لایه‌تی-کتوریی شرو‌فه‌ده‌کات)) (مدرسی، ۱۳۸۷: پێش‌گوته).

پیت‌ر ترداگیل، یه‌کیکه‌ له‌ لی‌کۆله‌رانی زمانناسی کۆمه‌لایه‌تی، ئەو هه‌نسوکه‌وتی زمانی، واتا ده‌ربڕین (گوتار) و زار ره‌نگا‌دانه‌وه‌ی ئەو راستییه‌ن، که‌ له‌نیوان زمان و کۆمه‌لنگادا په‌یوه‌ندی و نزیکیه‌تییه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ر هه‌یه‌، چونکه‌ کاتی‌ک قسه‌ده‌که‌ین به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌ربڕین و زار ئەوه‌مان بۆ ده‌خاته‌روو، که‌ خه‌لکی کوپین و چی پێشه‌یه‌کمان هه‌یه‌، ته‌نانه‌ت له‌ زۆر شو‌ئینشدا ده‌رخه‌ری نه‌ندێشه‌ و ته‌رزی بې‌رک‌دنه‌وه‌یه‌، لی‌ره‌وه‌ و له‌ روانگی (پیت‌ر ترداگیل)ه‌وه: ((زمان وه‌ک دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی په‌یوه‌ندییه‌کی توندوتو‌ولی له‌گه‌ل پیکه‌اته

خستنه پرووی ئەندیشه و بەگەرخستنی هزری خۆی ناچارە کە لێک لە زمان وەرگیریت، لەم بارەیهوه ساپێر لەسەر ئەو باوەڕیە کە مەرووف لە زۆر لایەن و بواردا زیندانیی زمانە و بۆچوونی هەركەسیکیش دەربارەى حەقیقەت، بە کۆبیەکی پوخته کراو لە جیهاندا دەزانیت، کە زمانی ئەو کەسە ئەو حەقیقەتەى ئامادە و پوخته کردوو.

یەکیک لە گەرنترین بەلگە راستییەکانی کلتور و بەهاکانی کۆمەلگە لەسەر زمان دیاردەیه کە بە ناوی (تابۆ و دژواژەکان) تابۆ و دژواژەکانیش لە زماندا خۆی دەنوێنیت، کە بابەتی سەرەکی ئەم لیکۆلینەوهیه، لیکۆلینەوه کەش لە هەولدایه تا دژواژە بەکارهاتووکان لە هەردوو رۆمانی حەسار و سەگەکانی باوکی شێرزاد حەسەن و بوفە کوری سادق هیدایەتدا بختەبەر باس و شەرۆفە کردن.

رێباز و میتۆدی توێژینهوه:

ئەم توێژینهوهیه بە شیوهی رێبازی (پەسنی_ شیکاری)یه و بە گەرانەوه بۆ ئەو کارانەى کە دەربارەى هەردوو ئەدیپ پێشکەشکراون، بە پشتبەستن بە قوتابخانەى بەراوردی ئەمریکی بە خستنه پرووی جیاوازی و لیکچونەکان.

۲-بەناەى تیۆری

بەرەمه ئەدەبییهکان لە دلی کۆمەلگەوه هاتووئەتەدر، ئەم بەرهمانە رەنگدانەوهی لایەنی کلتور و بەهاکان و پێوهەرەکانی هەر کۆمەلگەیه کە، لە روانگەى کۆمەلناسانەوه ئەدەب بەکیکە لەو سەرچاوانەى دەتوانیت لە لیکۆلینەوهى زانستی لە کۆمەلگادا شایانی کە لێک و سوودلیوهرگرتن بیت، رۆونه کە ئەدەب خۆی لەخۆیدا خاوەن دامەزراوه و بونادێکی کۆمەلایەتییه و ئامانجی کۆمەلناسانیش گەران و پشکنینه لە لایەنه جوربەجۆرهکانی ژبانی کۆمەلایەتی مەرووف، ئەدەبیش لە پال ئەو لایەنانەدا دەکریت بخریتەر بەر تیشکی باس و لیکۆلینەوهوه، بە باوەرى ئەوان ئەدەب بریتییە لە دووبارە رەنگدانەوهی ژبان و بارودۆخی کۆمەلگا.

کەسایەتییه سەرەکییهکانی هەر رۆمانیک بە گشتی لە کەسانیک پێکھاتوون، کە کە لێکەلەى گۆرانکاری کۆمەلایەتی و کلتوری خۆیان پێ مەبەست و ئامانج، ئەو هوش ئەزموونی مەرووف لە ژبانی کۆمەلایەتیدا دەنوێنیت، کەواتە دەکریت بگوتیت کرۆکی هەر بەرهمەئیکى ئەدەبیی خۆی لە درخستن و نواندن ژبانی کۆمەلایەتیدا دەبینیت.

(زە و لک و ئاستین وارن) بە وەرگرتنی هەمان تیۆر و روانگە لە کتیبی (ئەدەب) دەیسەلمین، کە بەرهمەئیکانی بەرهمە ئەدەبییهکان رێک وەکو دەرھاونیشتهی ژبانی مەرووفەکانی تری هەر کۆمەلگەیک دەبینیت، ((ئەدەب زادهی بونیا و دامەزراوه کۆمەلایەتییهکانی ژبانه و ناتوانیت شیعەر لە رێسا، جادو، کار و گەمەکانی ژبان جودا بکەیت)) (ولک و ئاستین، ۱۳۷۳: ۹۹). جیاوازی ریشەیی ئەدەبیاتی نەتەوهکان ریشەکانیان هەمان بابەتەکانی: جیاوازی پێوهەر کۆمەلایەتییهکان، بەهاکان و رەفتارە کۆمەلایەتییهکان لە کۆمەلگا جیاوازهکاندا و ئەم جیاوازیانەش خۆی لە جیاوازی ناوهرۆکی بەرهمە ئەدەبییدا دەنوێنیت، لە هەنگاوی سەرەتادا ئەدەبی بەرهمەتوو، لەو پێرەوانە جیاوازرتر خۆی دەرەخات، لێرەوه بەئاکامی هۆکاری

کۆمەلایەتی و پێرەوهکانی کۆمەلگادا هەیه)). (ترادگیل، ۱۳۷۶: ۳۵).

گریمانهی (ساپێر و وورف) یەکیکی ترە لەو باسانەى کە کاریگەری کۆمەلگا بەسەر زمان و شیوهی رەنگدانەوهی دەورووبەر لەسەر زمان دەخاتەرۆو، ئەم تیۆرەش بە گشتی لە سێ بەش پێکھاتوو، کە بریتین لە:

۱- دەتوانیت نموونەگەلێکی زۆر بەرەدەس بخریت، کە کاریگەری و رەنگدانەوهی ژینگە و دەرووبەری کۆمەلگا لەسەر زمان بنەخشینیت، ئەم کاریگەری و رەنگدانەوهیهش لەسەر رۆنانی وشەکانی هەر زمانیک بە رۆونی هەستی پێدەکریت.

۲- ژینگەى کۆمەلایەتی دەتوانیت لە زماندا رەنگدانەوه، بە گشتی لە رۆنانی وشەدا کاریگەری و جیکەوتەى خۆی بەجێدەنیت.

۳- بەهاکانی کۆمەلگەش لەسەر زمان کاریگەری خۆی هەیه، نموونەى دیار و بەرجەستە بۆ ئەم خالەش تابۆیه، تابۆش لە زماندا ئەو وشانە دەگریت، کە بەکارهێنانیان قەدەغە کراوه، لە راستیدا جۆرێک لە تابۆکان بەلای کەمەوه دەکریت وەک بەشیک لە پێرەوه بەهادارەکان و بیروباوەری کۆمەلگا لیکبدرت، سەرباری ئەمەش زۆر جار تابۆ کاریگەری راستەوخۆ لەسەر زمان جێدەنیت و هۆکار دەبیت وشە تابۆکان، یان ئەو وشانەى هاوشیوهی لە زماندا بەرەو لە ناوچوون بچیت. (ترادگیل: ۳۵-۳۹).

(مدرسی، ۱۳۸۷: ۱۳) ئاماژە بە هەولە تاکەکەسیکان دەکات و رایدەگەیهنیت لیکۆلینەوهکانی (وليام لباو) مامۆستای زانکۆی (پنسیلوانیا) یەکەمین هەنگاوه، کە لەم بواردا نراوه، بێیوايه هەر بەیێ ئەم لیکۆلینەوانە و سوودوهرگرتن لە شیوازهکانی کۆمەلناسی و زمانناسی بۆ یەکەمجار پەيوەندی هەمەچەشنی زمان و کۆمەلگا بەشیوهیهکی زانستی دەخریتەرۆو، هەر ئەمەش هۆکارە کە زمانناسی بواره کۆمەلایەتییهکان، زمان وەکو دیاردەیهکی کۆمەلایەتی، لەگەڵ پرسە سیاسى، کۆمەلایەتی و کلتوری... هتد. دەبەستنهوه، هۆکارگەلێکی کۆمەلایەتی زۆر وەکو چینی کۆمەلایەتی، گروپی نەژاد، رەگەز و سیاقی کۆمەلایەتی... هتد. لەسەر زمان کاریگەری بەجێدەهێنن، کە هەموو ئەمانەش پیکەوه بابەتی لیکۆلینەوهی کۆمەلناسی زمان، هاوکات هۆکارە هەمەجۆره کۆمەلایەتییهکانیش دەبنە هۆکاری سەرھەلدان و پیکهێنانی هەمەچەشنیکانی زمان، هەریەک لەوانەیش هەلگری تاییهتەمەندی خۆیان و دەتوانن لە نێو ناخپوهرانی زماندا جیاوازی دروست بکەن.

دیسان کلتور و بەهاکانی کۆمەلگەش کاریگەری لەسەر زمان هەیه، هەر ئەمەش هۆکارە کە هەر گۆرانکارییهک لە بەهاکانی کۆمەلگادا بێتە ئاراه، ئەوا دەبێتە هۆکاری گۆرانکاری لە زمانیشدا، هەر بۆیە دەتوانیت بگوتیت کە زمان وەک ئاوتینەیکە و رەنگدانەوهی کەلتور و بەهاکانی هەر کۆمەلگەیکە.

بە باوەرى بیرمەندان هەر زمانیک، کۆمەلگەیک سنوربەندی بۆ قسەکەرانى دیاریدەکات و لەلایەکی تریشەوه هەندیک توانستی تاییهت بە ناخپوهرانی دەدات، کەواتە هەر تاکیک بۆ

گۆراوی راسته‌وخوی په‌گه‌ز به شیوه‌یه‌کی گشتی، گۆرانه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ته‌مه‌ن به نمونه و ئاستی خوتینده‌وارپی کاربگه‌ری له‌سه‌ر زمانی دژواژه‌کان هه‌یه.

- معدنی (۱۳۷۸) له لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌دا به‌ناونیشانی ((مروری بر دشواژه‌های زبانی و انواع ان))، له‌سه‌ر ئەو باوه‌ریه‌یه دوو جۆر دژواژه هه‌یه (ته‌واو و نات‌ه‌واو) دژواژه نات‌ه‌واوه‌کان به‌و وشانه ده‌گوت‌رت، که ته‌نها له چوارچیه‌و و بارودۆخه تایبه‌ته‌کاندا به‌کارده‌هێت‌رت، که‌واته به‌کارهێنانیان سنورداره و به‌ته‌واوی له زماندا لابراون، هه‌ر کاتیک دژواژه‌کان بگاته ئاستیک مرۆف له بیستن و خستنه‌رووی نابەدڵ بیت، ئەوا ده‌ستبه‌جێ ئەو وشانه به‌جۆریک له دژواژه‌ دینه هه‌ژمار.

- شکبیا (۱۳۸۶) له توێژینه‌وه‌که‌یدا به‌ناونیشانی (تاسیر بافت اجتماعی بر کاربرد دشواژه‌ها در گفتار زنان و مردان تهرانی (نوشین فتیح))، جیاوازی زمانی ژنان و پیاوانی خستوه‌ته‌روو، ئامانجی توێژینه‌وه‌که‌ش خستنه‌رووی ره‌فتاری زمانی ئاخیه‌ره‌انی فارس زمانه، ئەمه‌ش له ژێر کاربگه‌ری هۆکاره کۆمه‌لایه‌تییه‌کان وه‌ک (خویندن و ته‌مه‌ن) ئەنجامی توێژینه‌وه‌که ئەوه پيشانده‌ات، که پیاوان زیاتر له ژنان له دژواژه‌کان سوده‌رده‌گرن و ژنانی خوتینده‌واریش ریزدارانه‌تر قسه‌ده‌که‌ن.

- مریدی (۱۳۸۷) له توێژینه‌وه‌یه‌که‌دا باسکی به‌ناونیشانی ((بررسی تحولات واژگان ممنوعه در گویش لارستانی و حسن تعبیرهای مربوط به آنها))، پيشکه‌شکردوه، له ئەنجامی توێژینه‌وه‌که‌دا ئەوه به‌ده‌سته‌تاتوه شیوه‌زاری خه‌لکی لارستان وشه‌ی قه‌ده‌غه‌کراوی جۆربه‌جۆری هه‌یه، قسه‌که‌رانیش هه‌ولده‌ن خۆیان له به‌کارهێنانی ئەو وشانه به‌دوو‌برگرن و له بری ئەو وشانه سود له ده‌ریخی تر وه‌ریگرن.

- اعتضادی و علمدار (۱۳۸۷) باسکی به‌ناونیشانی ((تحلیل جامعه‌شناختی زبان مخفی در بین دختران)) پيشکه‌شکردوه، که تیابدا نووسه‌ر ئەو هۆکارانه‌ی که کاربگه‌ریان له‌سه‌ر زمانی شارواه هه‌یه به‌تایبه‌ت کلتوره سنورداره‌کان شیده‌کاته‌وه، ئەنجامی توێژینه‌وه‌که‌ ده‌ریده‌خات گه‌نجان به‌تایبه‌ت کچان له چوارچیه‌ی پێوه‌ره کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا، دابونه‌رت و ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی سود له زمانی شارواه وه‌رده‌گرن، هۆکاره‌کانی به‌کارهێنانی ئەم وشانه‌ش ده‌گه‌رته‌وه بۆ شیوازی دۆستایه‌تی و زۆر هۆکاری دیکه له‌نیو کۆمه‌لگه‌دا.

- تفرجی یگانه (۱۳۹۵)، له توێژینه‌وه‌که‌یدا به‌ناونیشانی ((تحلیل به‌کارگیری دشواژه‌ها در فیلم‌های سینمای ایران از منظر جامعه‌شناسی زبان و رابطه ان با جنسیت بازیگران))، له ئاستی به‌کارهێنانی وشه‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان له فیلمی سینهمای (رسوای سه‌رده‌می سه‌هۆلبه‌ندان و ناگر) ده‌کۆلته‌وه و وشه‌کانی نیو قلیمه‌کان له روانگه‌ی کۆمه‌لناسی زمان و سۆفتیوره‌وه کۆلراوه‌ته‌وه، ئەنجامه‌کانیش ئەوه ده‌رده‌خه‌ن، که وشه قه‌ده‌غه‌کراوه‌گشتیه‌کان زۆرت‌رین به‌کارهێنانیان هه‌یه و ژماره‌ی ئەو وشانه‌ی که تایبه‌تن به‌خۆشی و ئازۆل و خانه‌واده که‌مت‌رین به‌کارهێنانیان هه‌یه.

له ئەده‌بیاتی کوردیدا هیچ توێژینه‌وه‌یه‌ک به‌دیاریکراوی ئەنجامه‌ندراوه سه‌باره‌ت به‌ دژواژه له رۆمانی کوریدا، ئەوه‌ی

گۆرانکارییه ئەده‌بییه‌کان ده‌گه‌ین، هه‌ر لێره‌شدا ئەوه به‌ده‌سته‌نده‌هێت‌رت، که هه‌ر گۆرانکارییه‌ک له رۆمان و پیکهاته کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ژياندا په‌کسانه به‌هه‌مان گۆرانکاری له ئەده‌بی ئەو کۆمه‌لگه‌دا، که‌واته، ته‌کنیک، هێما و ناوه‌رۆکیکی تازتر له ده‌قی ئەده‌بییدا دێته‌ئاراوه. ئەدیبه‌ی وه‌کو هونه‌رمه‌ند ده‌شی تاکه‌گه‌راپی خۆی به‌سه‌ر کۆمه‌ل بخاته‌گه‌ر، به‌هه‌ش کاربگه‌ری ده‌سه‌پینیت.

ئه‌گه‌ر به‌زاده و به‌ره‌می ژبانی کۆمه‌لایه‌تی بزان‌رت، ئەوکات ده‌بیت بگوت‌رت چه‌ند خائیکی هاوبه‌شی زۆر له‌نیوان کۆمه‌لناسی و ئەده‌بدا بوونی هه‌یه، چونکه هه‌ردوو زانسته‌که به‌دوای چه‌ند ئامانجیکی هاوبه‌شدا ده‌گه‌رین، که ئەو ئامانجانه‌ش خۆی له‌کنه و پشکینی په‌یوه‌ندی نیوان مرۆف و کۆمه‌لگادا ده‌بینته‌وه، کۆمه‌لناسان له لیکۆلینه‌وه‌کانیدا په‌یان به‌زۆر لایه‌نی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی مرۆف بردوه، (بۆ نمونه لایه‌نی سونه‌تی و دواکه‌وتووپی پێوه‌ به‌هاده‌ره‌کانی کۆمه‌لگه‌ ده‌ده‌خات) به‌و شیوه‌یه‌ی که له‌ریگه‌ی شۆفه و لیکۆلینه‌وه‌ی پیکهاته کۆمه‌لایه‌تییه‌کانیشه‌وه به‌هه‌مان ئامانج ده‌گه‌ین، به‌بۆجۆنی کۆمه‌لناسان به‌ره‌مه‌ دياره ئەده‌بییه‌کان، له هه‌ر قۆناغیکدا ویتیه‌کی رۆشن له‌بوازی میکانیزی کۆمه‌لایه‌تی، ژینگه و ده‌ورو به‌ر، ئابوری، دینی و سیاسی ره‌فتاری مرۆف له هه‌ر کۆمه‌لگه‌یه‌که‌دا به‌ده‌ست ده‌هێنیت.

بوفه کور به‌ره‌می سادق هیدایه‌ته، که به‌به‌کێک له دیارترین و به‌رجه‌سته‌ترین رۆمانه‌هاوچه‌رخه‌کانی ئەده‌بی فارسی دپته هه‌ژمارکردن، جگه له لایه‌نه ئەده‌بییه‌کانی هه‌لگری بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی سه‌رده‌می نوسه‌ره، له‌م رپوانگه‌یه‌وه له ریگه‌ی خوتینده‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی دژواژه‌کانی ئەم دوو به‌ره‌مه‌وه هه‌ولده‌رت به‌بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی، به‌هاکانی کۆمه‌لگه و پێوه‌ره کۆمه‌لایه‌تییه‌ خۆسه‌پین و زاله‌کانی هه‌ردوو کۆمه‌لگه‌ی کوردی و فارسی ئاشنابین، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ریگه‌ خۆشکه‌رن تا زیاتر به‌هزر و ئەندیشه‌کانی سادق هیدایه‌ت و شیرزاد هه‌سه‌ن په‌یبه‌ین، واته‌ ده‌توان‌رت له ئامانج و چۆنییه‌تی به‌کارهێنانی ئەم وشانه‌تیبه‌گه‌ین و پێیان ئاشنابین.

۳-پیشینه‌ی توێژینه‌وه‌:

تا ئیستا لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی سه‌ریه‌خۆ له‌باره‌ی دژواژه‌کان له هه‌ردوو رۆمانی هه‌سه‌ر و سه‌گه‌کانی باوکم و بوفه‌کوردی پيشکه‌ش نه‌کراوه، به‌لام چه‌ند لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک به‌شیوه‌ی جیاجا له‌سه‌ر دژواژه و سادق هیدایه‌ت و شیرزاد هه‌سه‌ن له زمانی فارسی و کوردیدا نوسراون که پیکهاتوون له:

- (شکبیا، ۱۳۸۱) له ماسته‌رنامه‌که‌یدا به‌ناونیشانی (تاسیر بافت اجتماعی بر کاربرد دشواژه‌ها در گفتار زنان و مردان تهرانی)، به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ دژواژه‌کانی زمانی فارسی خستوه‌ته‌روو، ئامانجی سه‌ره‌کی لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌ی ته‌رخانکراوه بۆ خوتینده‌وه‌ی لایه‌نه‌جیاوازه‌کانی ره‌فتاری زمانی ژنان و پیاوانی فارس زمانان، له لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌دا جگه له ئاستی به‌کارهێنانی دژواژه‌کان ئاماژه به‌جۆریک له‌گوێگر کراوه، هاوکات تیشکه‌خراوه‌ته‌سه‌ر هۆکاره‌کانی به‌کارهێنانی وشه‌نه‌گوتراوه‌کان و به‌کارهێنانیان، له لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌شدا گه‌یشتوه‌ته ئەنجامه‌ی، که گریمانه‌که‌ی له‌سه‌ر بنه‌مای هاوپێوه‌ندی

هه به زیاتر له چوارچیهی تابودا خوی دهیینهوه، ئه وانیش بریتین له:-

- فه ره ج (۲۰۱۱) له تیزی دکتورا کهیدا (تابو وهک نموونهیه کی په یوهندی نیوان کهلتور و زمان) توژیهر شیکردنه وهی بو په یوهندی نیوان زمان و کومهل و کلتور و رۆله کانی زمان کردوو، به تایبهتی رۆلی کومه لایه تی و شیکردنه وهی تابو و دیاریکردنی جوهره کانی له زمانی کوردیدا، توژیهر له کو تاییشدا گه یشتوو ته ئه و نه نجامه ی که په یوهندییه کی راسته وخو له نیوان کلتور و دوروبهر و تابوی زمانیدا هیه و ئاخپه وانی زمانی کوردی زیاتر هه ولده دهن جوانییدهر برین له بری دژواژه، یاخود دهر برینه تابوییه کان به کاره پین.

- تاها (۲۰۱۵) له نامه ی ماستره کهیدا (قه دهغه شکی پی له شیعی هاوچهرخی کوردیدا- باشوری کوردستان ۱۹۸۰- ۱۹۹۱) توژیهر به شیوهیه کی گشتی تیشکی خستوو ته سهر دهر برینه قه دهغه کراوه کان له شیعی شاعیرانی هه شتاکانی سه ده ی رابردوو له باشوری کوردستاندا و بیردۆز و دیدی فه یله سوف و زمانناسانی له باره ی چه مکی تابو و جوهره کانی تابوی جیهانی و چۆنییه تی به کارهینانی ئه و دهر بریوانه له ناو کوردا و رهنگدانه وه یان له شیعی شاعیران و له کو تاییشدا گه یشتوو ته ئه و نه نجامه ی که شاعیرانی ئه و سه رده مه ی که که وتوو ته چوارچیه ی ماوه دیاریکراوه که ی ئه م توژیینه وه یه وه بیبه ری نه بوون له به کارهینانی ئه م دهسته واژانه، به لام جووری به کارهینانه کانیا ن به پینی شاعیران ده گوژیهر.

- که سنه زانی (۲۰۱۹) له کتیه کهیدا به ناو نیشانی ((ئه ده بیاتی کلاسیکی کوردی و تابو شکی پی))، نووسه به ده ستنیشانی ئه و شاعیره کلاسیکیانه ی کردوو، که سو دیان له دهر برینه تابوییه کان وه رگرتوه و جوهره کانی تابو و شیوازی به کارهینانیانی له ئه ده بیاتی کلاسیکی کوردیدا دیاری کردوو.

۴- شیکردنه وه و هه لسه نگاندن:

دژواژه به شیوهیه کی گشتی ته وای ئه و رهفتاره کومه لایه تیانه ده گرتیه وه، که له ئه و کومه لگه و کلتوره دا قه دهغه یه و دهر برینیا ن به و کومه لگه و کلتوره نامۆیه، چونکه هه موو کومه لگه یه که رهفتار و دهر برینه زمانیه کان به یی کلتوره جیا وازه کانیا ن، ده ستنیشاند ه کریت و هه ر کومه لگه یه که کومه لیک پیوه ری بو نر خاندن و نه نر خاندنی هه لسو که ت و رهفتاره کانی تاک به تاکی کومه لگه یه دیاری کردوو، پیویسته تاکه کانی پیوه پابه ندین و قه دهغه کراوه کان نه شکی پین، پی شیکردنی ئه م یاسا و ده ستوره کومه لایه تییه له لای خه لکی هه لگری باریکی نه رینیه، ئه م دهر برینه نه شیوا نه ش به جوړیک له دژواژه زمانیه کانی نیو کومه لگه دپته ئه ژمار.

خانلری (۱۳۷۲: ۱۰۰-۱۰۷) ایش، به له بهر چا وگرتنی ئه م چه مکه زوړیک له دژواژه کان له ئیران و ولاتی تری فارس زمان و ریشه کومه لایه تییه کانی کو لیوه ته وه، به باوه ری ئه و زوړیک له بیروبو جوونه گشتیه کان ده بنه هو کاری ئه وه که له ناوانی منالاندا خو باریزی بکریت، تا نه وه کو ها وزاده که ی ئه و بنا سیت و له گه ل خو ی بیبات، (اتسز)، که به کیک بووه له سه ردارانی خوارزمشا، ئه م ناوه له زمانی تورکیدا به واتای (بیانا) دپت،

وینه ی ئه م خو پاریزییه ش له ئیراندا له به کارهینانی ناوی (جن) له کاتی شه ودا ده توانریت لیکدانه وه ی بو بکریت، زوړیک له خه لکی ئیران (جن) له مرو ف به باشتر ده زانن و هو کاره که شی ده گه رپته وه بو ترس و هه راس، که مرو ف جنی له دلدا یه و لپیده ترسیت، له هه ندیک شویندا راسته وخو ناوی جنه که نا هینن، به لکو ده وتریت ئه وان، یاخود له هه ندیک شویندا باوه رپیان وایه که ژماره ی ۱۳ شوومه راسته وخو نه یانده وت ۱۳ ده یانوت ۱+۱۲، که ده کاته ۱۳ ته نانه ت راسته وخو ناوی که سه که یان نه ده هینا، به باوکی فلان، یاخود دایکی فلان بانگیان ده کرد، باوه رپیان وایو ئه گه ر به وشپوه یه بانگی که سه که بکه ن، ئه وا ده سه لاتی ده شکیت به سهر (جن) داو جنه کانیش ناتوانن نازاری پیگه یه نن.

وارداف (۱۹۹۲)، له و باوه رده دایه که بارودوخی کومه لایه تی هو کاره بو دروستبوونی دژواژه کان، چونکه مرو ف باوه ری وایه، که شتیکی وها نا جوړ نه نجامه لیک زبانه خش دینیتته ئاراهه، چونکه ئه م رهفتاره زمانیه، یا نازمانیه له سه ر بنه مای چه ند بیرو باوه رتی سرو شتییه و هه رکاتیک پی شیکریتن، زیان به یاسا و پیوه ره وشتییه کانی کومه لگه ده گه به نیت. دژواژه کان به شیوهیه کی تایبه ت پیناسه ده کات، به وه ی له رینگه ی زمانه وه له گو تن و به کارهینانیان خو پاریزی ده کریت، له گه ل ئه مه شدا پیویا به هه ر له گه ل به کارهینانیاندا ده بیته به ربه ست له و رهفتارانه ی له کومه لگه دا سرو شتی و باون، یان ئه وه ی که زیان به ره وشته بنه رته ییه کانی کومه لگه ده گه یه نیت و بتوانیت ئه و ره وشته لاواز و بنبریکات، له ئه نجامدا تا ئه و شوینه ی تایبه ت ده بیته به زمانه وه، ئه و شتانه ی که تایبه ت و دیاریکراون نابیت بگوژیهر، یاخود نابیت ئامازه شیان پی بکریت، مه گه ر له بارودوخیکی تایبه تدا سود له تابوکان وه ریگریت، ئه مه ش به له بهر چا وگرتنی په یوهندی نیوان ئاخپه و و گو یگر، سیاقی کومه لایه تی ده گوژیهر، زوړیک له م نه گو تراوانه کاتیک ده گوژیهر، که که سی به رانه ر توره بیت، ئه مه ش هه می شه ی نییه، ده بیته ره چاوی ئه م لایه نه بین که شیوازی خستنه رووی وشه یه ک به هه مان شیوه جوهره ئامازه یه که و زمانی جه سته ش له مانا به خشین به وشه کان کاریگه ری خو ی هه یه، بو یه ئه ندازه ی سو دوه رگرتن له م دژواژه به ئه ندازه ی نازاردانی تاک له بابه تیک، یان پرسیک، په یوهندی به جیا وازی ته مه نی نیوان ئاخپه و و گو یگر، کارو پی شه ی تاک و هه ستیاریانه وه هه یه، بو نمونه مندالیک له گه ل که سیک به ته مه ندا گفتو گو بکات سود له و وشانه وه رده گریت، که کاریگه ری دژواژه کانی پیوه دیاره.

تابو و دژواژه کان له هه ر زمانیکدا شو تیکه وته ی کات و شوینی به کارهینانیان، شتیکی که ئه مرو دهر برینیا ن قه دهغه یه دیار نییه، که سه بی به کارهینانیان ئاسا پی بیت، یاخود به پیچه وانه وه، له ئه نجامدا هه ر زمانیک تابو و دهر برینی دژی تایبه ت به خو ی و رو خسار و واتای جوړیه جوړی هه یه، ئه گه رچی ئه م دژواژه هه لگری په سنی بی ریزین و بو هه ر بارودوخی و شو تیکه گونجاو ده ست ناده ن، له گه ل بوونی ئه م هو کارانه شدا، که خرا نه روو تاک له گفتو گو دا سود له م دژواژه ده بینیت و به کاریانده هینیت.

هیدایهت شهرابی وهک هیورکه ره وهی نازاره کانی ژیان و دۆخی کۆمه لایه تیی ئه و سه رده مه به کارهیناوه:

- من در حالی که بغلی شراب دستم بود، هراسان از روی چهارپایه پایین جستم. نمی دانم چرا می لرزیدم؛ یک نوع لرزه پراز وحشت و کیف بود، مثل این که از خواب گوارا و ترسناکی پریده باشم. بغلی شراب را زمین گذاشتم و سرم را میان دو دستم گرفتم. چند دقیقه، چند ساعت طول کشید؟ نمی دانم، همین که به خودم آمدم بغلی شراب را برداشتم، وارد اتاق شدم (1383: 17).

چهند نمونه یه کی تر له به کارهینانی تلیاک و خواردنه وهی کحوولی له به ره مه که ی (سادی هیدایهت) دا دههینینه وه:

- چند پک وافور کشیدم (همان، 44).
- همان طوری که به تریاک عادت کرده بودم، همان طور به این گردش عادت داشتم، مثل این که نیرویی مرا به این کار وادار می کرد. (همان، 21)
- وارد اتاق شدم، دیدم عمومیم رفته و لای در اتاق را مثل دهن مرده باز گذاشته بود، اما زنگ خنده خشک پیرمرد هنوز توی گوشم صدا می کرد (همان، 17).

خوشک و برا بوونی ژن و میزد: له روانگهی ئایینی ئیسلامه وه خوشک و برا ناتوانن هاوسه رگری به یه که وه بکه، ته نانهت نه گهر خوشک و برای شیربیش بن، ههر بۆیه نه و جوړه هاوسه رگری به له ئیسلامدا قه دهغه و تابۆیه و نابی که سه نه وه بکات.

گپره وهی "بوف کورد" دوو جار له لایه ری 59 و 60 دا ده ئیت "لکاته" خوشکی شیرپی منه و نه و به شیوه بینک له شیوه کان تابۆی شکاندوه و خوشکه شیربیه که ی خۆی به هاوسه ری خۆی هه ئیژاردوه:

- به قدری اورد و ستدا شتم که دختر شهمنیخواهر شیریخواه دمرابعدها چون شبیه او بود، به زنی گرفتیم.
یعنی مجبور شد ما و را بگیریم (همان، 59).

یان له لایه ری 60 دا ده ئیت:

- با وجود این که خواهری را در شیر پیویدیم، برای اینکه آبروی آنها به باد نرود، مجبور بودم که او را به زنی اختیار کنم، (همان، 60).

۴-۱-۲. دژواژه کانی تابهت به مهرگ: وه کو (مردن، مهرگ، تهرم، لاشه و ... هتد).

له سه ره تایی کاره که دا دوو پهره گرافی نه و چیرۆکه شیده کرینه وه، که زۆر له یه کترده چن:

- مادرمی گوید که هردو لایانها را ترک خواهد کرد، مگر به این شرط که پدر و عمومیم صند و قچها از ما بشمارناگراند هندی وه رکا، اما زانها که زندهمانند، بها و تعلق خواهد داشت.
آزمایشها را این قرار بود که پدر و عمومیم را با بستیدریکا تاقا اریک مناسیاهچالبا یکمارناگیندازند و هر یک از آنها که ورا ما رگزید، طبیعتا فریاد میزند، آنوقت ما را فسادا تاقا را بازمیکن دود دیگران را نجات میدهد و بیوگا مناسیها و تعلق میگرد (هم ان، 56 و 57).

۴-۱-۱. تاوتویکردنی نه و دژواژهی له "بوف کور" دا به کارهاتوون:

بۆ تاوتویکردنی باشتی دژواژه کانی کتیی "بوف کور"، دژواژه کان به سه ر نه م به شانهدا پولین ده کریت:

۴-۱-۱. دژواژهی ئایینی: ئاین هه موو بابه ته کان پۆلینه بندی ده کات و سنوریان بۆ داده نیت، هه ندیک شت به حه لال ده زانیت و هه ندیکی دیکه به حه رام ده زانیت، ههر بۆیه سادی هیدایهت له وه به ره مه یدا کۆمه لیک دژواژه به کارده هینیت، که له رووی ئاینیه وه حه رامن، وه ک: لکاته (له شفرۆش)، قتل (کوشتن)، مشروب (خواردنه وهی کحوولی)، تریاک (تلیاک) و ... هتد.

لکاته: نه م وشه یه به واتای ژنی خراپه کار و سه رسه ری و له شفرۆش دیت. بروانه فه ره نه گی ((ده خدا)) وشه ی "لکاته"، هه لبهت ده کریت دژواژه ی لکاته دژواژه یه کی ئاینیش ببت و دژواژه یه کی جینویش ببت، به لام له چیرۆکه که دا زیاتر به ره بندی ئایینی له خۆده گرت و وه ک ژنیکی خیا نه کار ناوی ده هینیت.
- مثالی بۆ دکه ها اینلکاته از شکنجه منکبفولند تمیرد (1383: 63).

- اسمشر الکا ته گن داشتم، چون هیچ اسمی به این خوب رویشتم یافتاد (همان، 69).

خواردنه وهی ماده کحولییه کان و تریاک: یه کیک له گرینگترین دژواژه ئاینیه کان کوشتن و قه تله، کوشتن یه کیکه له گه وره ترین تاوانه کان.

- از این به بعد به مقدار مشروب و تریاک خودم افزودم اما افسوس به جای این که این داروهای ناامیدی، فکر مرا فلج و کرخت بکند، به جای این که فراموش بکنم، روز به روز، ساعت به ساعت، دقیقه به دقیقه، فکر او، اندام او، صورت او، خیلی سخت تر از پیش، جلوم مجسم می شد (همان، 20).

هیدایهت له "بوف کور" دا زۆریه ی کاته کان شه راب به کارده هینیت بۆ ده ربا زبوون له زه حمهت و نه هاهمه تیی ژیان، هیدایهت به وه شیوازه له بیرکردنه وه و خایله و دله راوکی رزگاری ده بیت و ساتیک ده حه ویتته وه، ده کریت شه راب و تلیاک وه ک حه بیکی نازار شکن بۆ ئارام کردنه وهی کاتی نازار و مهینهت به راورد بکرت.

له چیرۆکه جادوییه کاند کاره کتیریک پالنه وانی چیرۆکه که په لکیشی ویلایه تی ناوشیاری (کۆشکی ته لیسیم) ده کات، نه و ده لیله هه ندیک جار گۆرپیکه یان نه سپ و بانده و ده نگ و ئامازه ی نه یه و لیره شدا شه رابه، شه راب له "بوف کور" دا یه کیکه له وشه سه ره کییه کان، شه راب دوو لایه نی جیاوازی هه یه، له لایه که وه ده لاله ته له سه ر خوین و قوربانی، له لایه کی دیکه شه وه به واتای سه رده می گهنجی و ژبانی هه میشه بی دیت، ههر وه ک له به شی سه ره تادا ئامازه مانپیدا، شه راب له و چیرۆکه دا هه ندیک جار په یوه بندی به مهرگه وه هه یه و هه ندیک جار بیه ده ئیت: به بۆنه ی له دایبکوونی منه وه شه رابیان دانا بوو، واته په یوه بندی به واتای ژبانه وه هه یه، لیره دا نمونه یه کی تر له و باره یه وه ده هینینه وه، که پیمانده ئیت

له سهردهمی نووسهردا، ئەو بارودۆخه دلی هه‌موو مرۆفییکی بیرمه‌ند و ژیر ده‌هه‌ژینیت، هه‌ر بۆیه به‌ره‌مه ئەده‌بیه‌کانی ئەو سهرده‌مه به‌تایبه‌ت رۆمانه‌کان زیاتر چه‌له‌مه و رۆژگاری ره‌شی کۆمه‌نگا له‌خۆده‌گریت.

یاحقی ده‌نیت: هیدایه‌ت پاش گه‌رانه‌وه‌ی له‌ هیندستان، بارودۆخی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی ئێران به‌ نه‌خواراو ده‌بینیت، سانسۆر و سه‌رکو‌تکردنیکی فراوان له‌ رۆژنامه و میدیادا زاله، کۆری یارانی هیدایه‌ت که به‌ گرووی ره‌بعه (چوار که‌سی) ناویانگی ده‌رکردبوو، لیک‌تزازابوو و یاره‌کانی هیدایه‌ت هه‌ر یه‌که‌و دو‌چاری چاره‌نووسیک بو‌بوون، هیدایه‌تیش ناچار رووی کرده‌ خواردنه‌وه و ماده‌ی هۆشبه‌ر و جگه‌ له‌ چه‌ند وتاریک، که‌ بۆ رۆژنامه‌کانی نووسی و چه‌ند وه‌رگێرانیکی سهرده‌می په‌هله‌وی، چالاکی ئەده‌بیی زیاتری نه‌بوو، راستیه‌که‌ ئەوه‌یه‌ که‌ له‌ مه‌ودای نیوان نووسینی "بوف کور" (1335) و ده‌ستله‌کارکێشانه‌وه‌ی ره‌زا شا (خه‌رمانانی 1320)، هیدایه‌ت هه‌یج قسه‌ی بۆ کردن نه‌بوو، ده‌یه‌ی کۆتایی ته‌مه‌نی هیدایه‌ت، که‌ هاوکات بو‌و له‌ گه‌ل سهرده‌می کراوه و پڕ له‌ رووداوی می‌ژووپی ئێران، سهرده‌می به‌رگریه‌ که‌ زۆریه‌ی به‌ره‌مه‌کانی ئەو له‌و سهرده‌مه‌دا خولقیندران. (یاحقی، 1391: 239). هه‌ر بۆیه ده‌کریت بلین بارودۆخی ئالۆزی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی ئەو قۆناغه‌ به‌ جوانی له‌ به‌ره‌مه‌کانی هیدایه‌تدا ره‌نگیداوه‌ته‌وه و ئەو رۆحه‌ی ساردوسپی و سستی له‌ "بوف کور"دا شه‌پۆله‌دات:

- کوزه در دامن من گذاشت و بلند شد. از زور خنده شانه هایش می‌لرزید، من کوزه را برداشتم و دنبال هیکل فوز کرده پیرمرد افتادم سر پیچ جاده، یک کالسهگه نعلش کش لکنته با دو اسب سیاه لاغر ایستاده بود؛ پیرمرد با چالاکی مخصوصی رفت بالای نشیمن نشست و من هم رفتم درون کالسهگه میان جای مخصوصی که برای تابوت ادرست شده بود دراز کشیدم و سرم را روی لبه بلند آن گذاشتم، برای این که اطراف خودم را بتوانم ببینم؛ کوزه را روی سینه‌ام گذاشتم و با دستم آن را نگه داشتم (1383: 40).

(غیاسی) له‌ شرۆفه‌کردنی "بوف کور"دا بروای وایه: له‌ به‌رانه‌به‌ر حه‌قیقه‌تی سامناکی مه‌رگدا هه‌موو شتیکی وه‌ک فریوئیکی بی‌تام ده‌رده‌که‌وئیت، نووسه‌ر به‌رده‌وام له‌ بیر نه‌بوونی و دابه‌شبوونی وردیله‌کانی جه‌سته‌ی خۆبدایه، فریشته‌ش بۆنی مردوو و بۆنی مردووی له‌ش رزیو ده‌دات، هیدایه‌ت وا بیر ده‌کاته‌وه که‌ هه‌موو شتیکی مه‌رگه، چونکه‌ به‌ مردنی مرۆف هه‌موو شت کۆتایی پیدیت و واتای خۆی له‌ده‌سته‌دات، مۆته‌که‌ی مه‌رگ له‌ هه‌موو شوئینیک به‌رچاوده‌که‌وئیت: "بوونی مه‌رگ، هه‌موو وه‌همه‌کان ته‌فروتوونا ده‌کات"، دیدی حه‌قیقه‌تین ده‌توانیت له‌ قولایی تاریکییدا بی‌بینیت: ئەوه‌ی له‌ بنی تاریکی شه‌ودا ونبوو بزاوتیکی سه‌روو مرۆفیه‌ی؛ مه‌رگه. ناتوانیت هه‌یج ده‌رفه‌تیک به‌ غه‌نمه‌ت بزانی، مه‌نزلی ئەوه‌یه‌که‌شت شوئینی عه‌یش و خۆشی نییه، چونکه‌ سیمای ناحه‌زی مه‌رگ به‌رده‌وام له‌ هه‌موو شوئینیک ئاماده‌یه، ئەو له‌

- آیا با مرده چه می‌توانستم بکنم؟ با مرده‌ای که تنش شروع به تجزیه شدن کرده بود! اول به خیالم رسیدم اورا در اتاق خودم چال بکنم، بعد فکر کردم اورا ببرم بیرون و در چاهی بیندازم، در چاهی که دور آن گل های نیلوفر کبود رویده باشد. اما همه این کارها برای این که کسی نبیند چه قدر فکر، چه قدر زحمت و تردستی لازم داشت! به علاوه نمی‌خواستم که نگاه بیگانه به او بیفتد، (همان، 31)

ئه‌وینیکی رێگه‌په‌ندراو که‌ سه‌راکه‌ی مه‌رگه، ئە‌گه‌ر ئۆدیپ به‌ هه‌له‌ و نائه‌نقه‌سه‌ت باوکی خۆی ده‌کوژیت له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌ی ژووری مارناگ بو‌گامدا داسیکه‌ به‌ زیره‌کی، مه‌رگ له‌ خۆی دوورده‌خاته‌وه و پێشکه‌ش به‌ دوو برای ده‌کات له‌ چاله‌ره‌شینی تاریکدا، بۆ ئە‌وه‌ی له‌ نیوان خۆباندایه‌شیکه‌ن، له‌ راستیدا مه‌رگ هه‌ی خۆیه‌تی که‌ وازی له‌ ئە‌وه‌یه‌که‌ی هه‌تاوه، ئە‌وه‌ کاته‌ی "بوف کور" پرسیار له‌ خۆی ده‌کات، که‌ ئایا خۆی به‌ره‌می زنجیره‌ به‌ره‌پیکر رابردوو نه‌بووه و ئە‌زموونی میراتی ئە‌وانی تیدا به‌جی نه‌ماوه؟ پنده‌چیت ئاماژه‌ به‌ گواسته‌وه‌ی ئە‌و پڕۆژه‌ خه‌زانیه‌ی عه‌شق و مه‌رگ بکات (خلیلی تیلی، 1384: 70) ئە‌وه‌ی باوکی "بوف کور" ئە‌نجامه‌که‌ی ده‌بیته‌مه‌رگ. (هه‌ر وه‌ک ئە‌وه‌ی "بوف کور"، که‌ پاش ئە‌وه‌ی ئە‌وه‌یه‌که‌ی ده‌بیته ئە‌وه‌ینیکی زه‌مینی و خاکی ده‌مریت، چونکه‌ ئالوده‌ی ناپاکیه‌کی یه‌ک لایه‌نه‌ ده‌بیت، ئە‌وه‌ش ئە‌و ئە‌وه‌یه‌که‌ پاش گه‌رانه‌وه‌ی براکه‌ی ده‌بیته‌ په‌یوه‌ندییه‌کی سۆزدارپی له‌ رووی حه‌زی سیکسیه‌وه.

هه‌ر بۆیه به‌ ئاسانی تیده‌گه‌ین، که‌ ئە‌وه‌ی باوکی گه‌یره‌وه‌ی چه‌رۆکه‌ که‌ بۆ موگام داسی مه‌رگی ناوبراوی لێده‌که‌وته‌وه و هه‌ر دوو عه‌شقه‌که‌ وه‌ک ئە‌وه‌ی باوکی گه‌یره‌وه‌ ناکام ده‌بیت و ئە‌نجامه‌که‌یان مه‌رگه، بۆیه ئە‌م چه‌رۆکه‌ له‌و رووه‌وه‌ که‌ عه‌شقه‌کان تیدا ناکام جیگه‌ی سه‌رنجه:

- خستگی بی پایانی در خودم حس کردم؛ رفتم در قبرستان کنار جاده روی سنگ قبری نشستم، سرم را میان دو دستم گرفتم و به خال خودم حیران بودم؛ ناگهان صدای خنده خشک زننده‌ای مرا به خودم آورد، رویم را برگردانیدم، دیدم هیکلی که سروریش را با شال گردن پیچیده بود، پهلویم نشسته بود و چیزی در دستمال بستهای زیر بغلش بود، رویش را به من کرد و گفت: حتما تو می‌خواستی شهر بری، راه‌گویم کردی هان؟ لابد با خودت میگی این وقت شب من تو قبرسون چه کار دارم! اما ترس، سر و کار من با مرده هاس، شغلم گورکنیس، بلدکاری نیس، هان؟ من تمام راه و چاه های اینجا رو بلدم؛ مثلا امروز رفتم به قبر بکنم، این گلدون از زیر خاک در اومد؛ می‌دونی گلدون راغه، مال شهر قدیم ری، هان؟ اصلا قابلی نداره، من این کوزه رو به تو میدم، به یادگار من داشته باش.» (1383: 39).

له‌باره‌ی به‌کاره‌بنانی ئیجگار زۆری مه‌رگ و ده‌سته‌واژه‌ و وشه‌ی تایبه‌ت به‌و بابته‌ ده‌بیت جگه‌ له‌ بارودۆخی بنه‌ماله‌ی هیدایه‌ت بگه‌رینه‌وه‌ بۆ بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و لات

- شبا هتیکه پیشتر از همه بزم منجر میداد، این بود که هر حالها
هم مثل مناز این لکاته، از زخم، خوش شامی آمد و او هم همیشه
ریه آنهارا غم بود (همان، 69).

مه به ست له خو پری له چیرۆکی کونده په بوودا، ئه و که سانەن، که
له گەل ژنی گپره وه په پێوه ندی سیکسیان هه بووه، هه ر بۆیه
گپره وه کینه ی لێیان هه یه، چونکه ئه وان توانیوانه شوپتی
خویان له دلی ژنی هه رزه (لکاته) دا بکه نه وه. نموونه یه کی تریش:
- عشق چیهست؟ برابهمه ر حالها ی که هر زکی، یکولنگا ریموق
تیاست. (همان، 110).

گپره وه ده لئیت لای ئه و ژیاوه هه رزه کارانه ی ته نها بیر له
په یوه ندی سیکسی ده که نه وه ئه وین ته نها واتای هه رزه کارپی
ده داد و جگه له وه هیچ مانایه کی تری نییه، ژماره یه ک له
تو پێره ان ده لئین کاراکته ره کانی کونده په بوو له ئه نجامدا ده گنه
یه کبوون و هه موویان به کن، واته: گپره وه ی کونده په بوو
ده لئیت هه رگیز مای خۆی نه بینیه، به لām له گەل ئه وه شدا
هه مان رواله تی بۆ باوکی وینا کردووه، که له گەل مای دووانه
بوون، یا خود به هۆی لیکچوونیکه وه بوو که وایزانیوه له گەل
ئه و بوویه تی، یا له دایه نه که ی بیستوه، تایبه تمه ندیه
روواله تیه کانی مای که له تایبه تمه ندیه کانی کونده په بوو نزیکه
له رواله تی "عه ربه انه چیه گۆرکه نه که" ده چیت و هه لبه ت
شایانی باسه پیره پیاوی ورده واله له کولیش به هه مان
تایبه تمه ندی وه سف کراوه، ئه و پیاوی له گه نجیدا گۆزه گه
بوو و ئیستا له رینگای ورده واله فرۆشیه وه ژیان به سه رده بات،
میزدی پووری کونده په بوو - باوکی ژنه هه رزه کاره کesh هه ر ئه م
تایبه تمه ندیه ی هه یه: پشتی چه ماوه و ملپچی به ستوه... به
پیکه نینیکێ وشک و قیزه ونه وه، رواله تیک که کونده په بوو
هاوتاسازی پیده کات، تا ئه و راده یه که کاتیک ده رواته
ژووره که ی ژنه هه رزه وه عابایه کی زه رد ده خاته سه ر شانی و
ده چه مپته وه، کاتیک که به چه په ساوی له ژووره که دیته ده ره وه
وینه ی خۆی له ئاوینه دا ده بینیت، که بۆته ورده واله له کۆل
(خلیلی تیلی، 1384: 70).

٤-١-٥. سیکسی و ژن و میزدی: وه ک ماچکردن و په یوه ندی
سیکسی و ئه و کردارانه ی پتوه ندی به سیکسه وه هه یه:

- لب های گوشتالوی نیمه باز، لب های که مثل این
بود تازه از یک بوسه گرم طولانی جدا شده ولی هنوز
سیر نشده بود. موهای ژولیده سیاه و نامرتب، دور
صورت مهتابی او را گرفته بود و یک رشته از آن روی
شقیقه اش چسبیده بود. لطافت اعضا و بی اعتنائی
اثری حرکاتش از سستی و موقتی بودن او حکایت
میکرد. فقط یک دختر رقص بنکده هند ممکن بود
حرکات موزون او را داشته باشد (16:1383).

له و به شه دا وه سفی لیه کانی ژنی ناگرین، که گوا یا له ماچیکێ
دریژ بۆته وه وه سفی جهسته ی ناوبراو جوړیک تابوی فره رهنگی
و ته نانه ت تابوی ئاینیه، به لām گپره وه (هیدایه ت) ئه و
تایبه تمه ندیانه له به ره مه که یدا به ورده کارییه وه باس ده کات:

- هه مینلکاته که حال از ناست، وارد شد و رو به رو بیا در مرد
ه، مادرش، با جهر حرا رتی خود شرا به منچسباید، مراب
هسو خود شمیکشید و چه سوه یا با داریاز منکرد!

به رگی پیره پیاویکی چه ماوه دا ده رده که ویت، که پیری رۆزگار، به
پیکه نینه قیزه ونه که ی خۆی تووکی جهسته ی مرۆف
به رزه کاته وه و به رده وام هۆشدار پی ئه وه ده داد، که کۆل
بپێچنه وه، چونکه دله را ویکتی مه رگ ده ست له یه خه ی گپره وه
به ر نادات، هه ر کاتیک گپره وه له لکاته یان برا بچووه که ی
نزیکه ده بپته وه و نیازیه تی لئی یاره که ی ماچ بکات پیره پیاوه
چه ماوه که دیت و پچرچر پیده که نیت، پیکه نینیکێ ترسناک
بوو که تووکی مرۆف راست ده کاته وه". (1377، 240 و 241)
٤-١-٣. جینوه کان: جینوه کان چه ند نموونه یه کی هه ن:
گه مژه، به ده رکه، زه هر، هه رچی په رچی و پیس، بۆگه ن،
جاکه ش و

- همه این کارها را می بایست به تنهایی و به دست
خودم انجام بدهم. من به درک، اصلا زندگی من بعد
از او چه فایده ای داشت؟ (1383: 31).

گپره وه ی کونده په بوو پاش مردنی ژنی ناگرین ژبانی خۆی به پی
که لک ده زانیت و له رینگه ی دژواژه ی "به ده رکه" وه خه م و
که سه ری خۆی سه باره ت به مردنی ناوبراو ده گه په نیته
به رده نگه که ی:

- می ترسیدم ز نماز دستم در برود.
می خواستم طرز رفتار، اخلاق و دلربایی را از فاسق های نزم یاد
بگیرم ولی چاکش بد بخت بود مکهمها حمقها به ریشمی
خندیدند.

اصلا چه طور میتوانستم رفتار و اخلاق رجا لهارا یاد بگیرم
؟ حالای دانمانهارا دوستدا شت چون بچیا، احمقو متعفن
بودند، عشقا و اصلا با کتا فتو مرگتو آمبود (همان، 62).

له و به شه دا گوری به کارهینانی دژواژه کان له کونده په بوودا
په رده ده ستینیت و به دژواژه ی وه ک "جاکه ش" و "بچه یا" و
"گه مژه" و "بۆگه ن" و "پیس" و ته که پووتر ده بیت، هه لبه ت
گوته ی ئه و خاله ش گرینگه، که هه رچی به کارهینانی دژواژه له
وته دا په یوه ندی به ته مه ن و په گه ز و خوینده واری و بارودۆخی
کۆمه لایه تیه وه هه یه، گپره وه له و چیرۆکه دا ته قریبه ن
گه نجه. خوینده وارییه که ی روون نییه، به لām به نیشانه کاند
تیده گه ی، که خوینده واری ئه وتوی نییه، هه روه ها
بنه ماله که ی له چینی خواروی کۆمه لگایه و دۆخی که لتووری
ئه و بنه ماله یه ش زور باش نییه، هه ر بۆیه ش دژواژه ی زور له و
رۆمانه دا ده بینیت، لیره دا زۆری دژوشه ی جینو به ئاشکرا
ده بینیت، ئه مه ش نموونه یه کی تره:

- تنها یک چیز را میدانم این زن، این لکاته، این جادو، نمیدانم چه
زه رید رو حمن، در هستی من ریخته بود کهنه تنها اورامیخ
واستم، بلکه تمام مدراتنم، ذراتنا و رالازمداشت (همان،
60).

٤-١-٤. رجاله (خو پری): به واتای هه رزه کار و خو پری و نه فس
نزم (ده خدا ژیر وشه ی رجاله)، به و بۆنه یه وه "رجاله" له به شی
ئاینی دژواژه کاند باس نه کراوه، چونکه نا پاکیکردن و خه وتن
له گەل ژنی خاوه ن میزد پش ئه وه ی با به تیکێ ئاینی بیت
ته وه ریکه له باری لۆژیک و که لتووره وه لۆمه کراوه.

فارسیدا دژواژه به و هیمایه بۆ مروۆفی بیعهقل / ناژیر. ئەمانهش
نموونهی دیکه ن:

- عشق جالهارا باید در تصنیفها بیهرز هوفحشها و اصطلا
حاترکیک - کهدر عالم مستیو هشیاری تکراری کنند -
پیدا کرد؛ مثل: دستخرتولجنزد نوخاکتوسریکردن .
ولیعشقتنسبتبهاوبرایمنچیزدیگر بود (همان، 110).
- کيفبريد،نگوشتاخمکهازتوبیان،خونمردە،خونلختەشد
ه،مئلجنجمعەشد،هوبود،وازخرخرهگوسفندەهاقطرە
قطرەخونابەبەزمینمیچکيد .
سگزردهجلوايقصا بيوکلهبريد،هگا ويکهر ويزمينا کانا فتاد
هوبود، با چشمهاتار شکر کنگا هميکرد و همچنين سرهمهگو
سفندها، با چشمهاتار يک ههگار مرگرويشنشستهبود؛ (هما
ن، 114).

٤-١-٨. دژواژه گانی تر: کۆمه ئێک دژواژهی دیکه ش هەن، که له
پۆلێنەندییه کهدا جێنابیتەوه و بهم ناوینشانە دەستینشانمان
کردوو، دژواژهی وهک: خوتن، شهیتان، ژههراویبوون و
سیانزه به ده... لێره دا چواریان باس ده کین.
خوتن: خوتینیش به کێکه له دژواژه کان که له زاواهی عهوامدا به
خرابی دهزانن و رهنهگه به هۆی ئەوهوه بیت، که مه رگ و کوزران،
خوتنی له گه له، ههر بۆیه له کونده په پوودا مه رگی ژنه
هه رزه کاره که به رۆچوونی نه شته ر به جهسته پيدا رووده دات و
دواتر گپه روه جهستهی خۆی ده بینیت، که له خوتندا
نوقمبووه.

- منهراسان،عبایمرارو کولماندا ختموبهاتاقخودمرفتم؛
جلوینوریهسوز،مشتما بازرکردم،دیدمچشماومیاند
ستمبود و تمام تنمغرفخونشد هوبود. (همان، 119).
- همینوقتیهسرفهاتادموکتکهلطخونین -
یکتکه از جگرم -
رویاینهاتاد؛ باسرانگشتمانرا روآینه کشیدم (همان،
108).

گپه روه لێره دا کاتیک ده کۆکیت و ده بینیت به نغمه که ی
خوتنی تیدایه هه راسان ده بیت، چونکه ئە گه ر به نغمه می و ناوی
دهم خوتنی له گه ل بیت نیشانهی نه خوشی خراپه، له درێژه دا
خرایی وهزی گپه روه به ده ربه رینی پارچه یه ک له جه رگی له
سه ر ناوتنه که ده رده که ویت.
شهیتان و جنۆکه: شهیتان و جنۆکه له زمانی ئیمه دا ئەوه ونده
تابۆن، که ته نانه ت خۆمان له ناوه ئینانیا ن ده بو ئین و به تابۆی
ده زانین، بۆیه ئە گه ر که سێک حالی باش نه ئی له جیاتنی ناوه ئینانی
جنۆکه وشه ی "باشتر له ئیمه" به کار ده ئین، له م نموونه یه دا
گپه روه وه که تا راده یه ک می شکی ئالۆزه و هۆکاری پتوه ندی
سێکسی به شیتی ده زانیت هه ولده دات خۆی به مه جنوون
بزانت:

- ولیمندر مقابلا بنگوویکلهبرایخودمبودم،بیشازیکنوعا
ثباتمطلقومجنونچیزدیگرنبودم .
فشاریکهدرموقعتولیدمئلدونفراربرایدفتنها ییبه هم
یجسباند،درنتیجهابهمیجنهنونامیزاستکهدره رگ
سوجودداردوواتاأسفبامیختاستکهاستههیسویمعمق
مرگمتمایلی شود... (همان، 95)

منازرورخجالتمبخواستمبهمزمنیفروریوم .
اما تکلیفمرا نمیدانستم،مردهبادندانها یریکزد هاشمئلا
ینبود کهمارا مسخره کرد هوبود؛ به نظر ما مد که حال تلخی
ندارامرد هوعوض شد هوبود .
منبیاختیار،اورادار غوشکشیدمویوسیدم؛ (همان،
60).

له و نموونه یه دا کاتیک دایکی ژنه هه رزه کاره که ده مریت له سه ر
ته رمه که ی دایکیدا خۆی ده لکینیت به گپه روه وه ی چیرۆکه که وه
و ماچی ده کات، خالی جی سه رنج ئەوه یه که ته نانه ت گپه روه وه
زۆر شه رم له وشێوازه ماچکردنه ده کات نه خوازه لا له حوزووری
ته رمی مردوویه کدا، به شتیه یه ک که "مه به ستیه تی به زه ویدا رۆ
بجیت"، هه ر بۆیه به کاره ئینانی ئەو جو ره وشانه و ئەنجامدانی
ئەو کردارانه ته نانه ت له حوزووری مردوو هکانیشدا له کۆمه لگی
ئێرانیدا به جو ریک تابۆ دیته ئەژمار، که هیدایه ت به دروستی
ئامازهی پیکردوو ه.
چه ند نموونه ی تر:

- بویبازداغ،بویجوشانده،بویبیرکوما مازبیچه،بویاتاق
پسریکته از هتکلیفشده،بخارها ییکه ازکوچه آمدهوبوها
یمرده یادرحالزغکهمهاتانهاهنوززند ههستندوعلامتم
شخصه خودرانگهداشت هاند (همان، 51).
- باوجوداینکتهاتانگه ننگداشته بودیکباررولیشرا بیوسم/
همان، 103

٤-١-٦. دژواژهی تایبته به پیسیکردن: میزکردن و یشانه وه.
وشه و دهسته واژه ی تایبته به پیسیکردن و سه رئاوکردن
دژواژه یه، له به رته وه جو ریک له حاله تی بێزهاتنه وه لای خوتنه ر
دروسته دات و زۆریه ی کاته کان به ناوی گونجاوتری وه ک
ئیدرار له جیاتنی میز که لک وه رده گیریت، هه لته ت ئەو لێره دا
ده ستده داته شکاندنی تابۆ و ناوه تابۆکه ی به کارده هینیت،
هه روه ها تازه پیگه یشتنیش دژواژه یه که هیدایه ت ناراسته وخۆ و
له ژیر لێوه وه به کاری ده هینیت و ئامازهی ئاشکرای پیناکات:

- بویعرقتن،بویناخوشیهایقدیمی،بوهایدهن،بویپا،بوی
تندشاش،بویروغنخراشده،حصیرپوسیده،خاگینه
سوخته،بویبازداغ،بویجوشانده،بویبیرکوما مازبیچه
،بویاتاقپسریکته از هتکلیفشده،بخارها ییکه ازکوچه آمده
هوبوها یمرده یادرحالزغکهمهاتانهاهنوززند ههستند
وعلامتمشخصه خودرانگهداشت هاند (همان، 51)

نموونه یه کی تر له و بواره دا:

- حالت فی به من دست داد، و باهیم سست
شد (همان، 39).

٤-١-٧. نازه له کان: گو ئیدرێژ، بابوو، مه ر، مانگا، سه گ، مار و
....
... و منبهر و میبارکم میاوردم .

- بهمنمیخند بیدند، بهخیرتیممیخند بیدند باخودمشرط
کرد هوبود مکهر و زبه میهاتانها رابنویسم (همان، 61).
- لێره دا خۆی به گو ئیدرێژ چواندوو وه ده لیت خۆم دا له که ری،
وشه ی گو ئیدرێژ به هۆی که لتووری و کۆمه لایه تی ئێران و
هه روه ها نه شیابوونی وشه که له رووی ئەده به وه له زمانی

باوکم) دا دابه شده بن به سهر (سه رخوشی، کوشتن، خوین خواردن، سیکس له شوینه پیروژه کاند).
 سیکس له شوینه پیروژه کاند: له هه موو ئاینه کانه دا کومه ئیک جینگای پیروز بوونیان هه یه، که ره هه ندیک ئاینی وه رگرتوه، به ههچ شیوه به ک له شیوه کان نابیت کرده ی سیکسیان تیدا نه نجام بدرت، له ئاینی ئیسلامدا گورستان جینگه به کی پیروژه، به تایبهت نه و گورستانانای تایبهتن به ئاینی ئیسلامه وه، نه ک نه نه کرده ی سیکسی له شوینه دا قه دهغه کراوه، به لکو نه وه نده پیروژه به لای موسلمانانه وه بۆ چوونه ئه م جینگه ئایهت و فهرمووده ی پیغمبر و نزا و پارانه وه ی تایبهت دانراوه. له حه سار و سه گه کانی باوکمدا به کیک له کاره کته ره کان (زئوان) ه که له رووی جهسته یه وه له شو لاریکی ناریکی دراوه ته پال و به بی گویدانه پیروزیه ئاینیه کان گورستانه که ی کردووه ته جینگای خالیکردنه وه ی غه ریزه سیکسیبه کانی خو ی و ده زیازی له گه ل هه موو کچانی نیو حه ساردا ده کات و تا ده گاته نه وه ی به کیک له کچانی نیو حه ساری له گه لدا بمینتیه وه. ((وا گویم لیه زئوانه له عنه تیه که لیان ده پارته وه.. بیشک هه نووکه به و فیله نه و حه رامزاده یه ده ست له سیننه و مه مکیان ده کوتیت، نو قورچک له لاران و که فه لیان ده گرت، چی له مجبوری مردوان چاوه ری ده کرت؟)) (شیرزاد حه سهن، ۲۰۱۸: ۶)، تا ده گاته نه وه ی زئوانه شه له که زوله یخای کچی نیو حه سار بۆ خو ی گلبدا ته وه و له به که م شه ودا هینده توندوتیژی سیکسی به رانبهر به زوله یخا به کاربه ئیت مردووای نیوان گورستانه که به ئاگه پیت، ((وهک هه ر قوما رازنکی براوه خه نییه وه، هه وه سیک له ناکو و شیت شهرمی ئاده میانه له لا هه لگرت و سئ هه نگو و له و دیو کینه کانه وه هه ردوو باسکی تی وهرتینا و توند قورساندی به خو یه وه، پلنگ ئاسا ده می راندا.. قهت مه زنده م نه ده کرد و او زوو بوی شل بیت.. هه رزوو زوله یخا وه ک نه وه ی بمریت چاوانی وه رگه ران و بورایه وه، هه ر نه و شه وه له نیو نه و هه موو گور و کینه شکاوانه دا پالی خست، چنگیک پوش و په لاشی کرد به سه ری نی ژیر سه ری، کافرانه .. کافرانه وه ک هه ر ده عه جانیک خو ی خزانه نیو هه ردوو لاقی که له حه ژمه تاندا زیریکندی، هه ر هه موو مردوه کان بۆ ماوه ی چاوتروکانیک راجه نین و پاشان نوستنه وه)) (هه مان: ۱۰).

خوین خوارده نه وه: به کیک له قه دهغه کراوه کان که له قورئانی پیروژدا هاتووه خوارده نه وه ی خوینه به تایبهت خوینی مردووان، که به یه کیک له تاوانه گه وره کان نه ژمارده کرت، به لگه شمان بۆ ئه م بابه ته ئایه تی ۱۷۳ سوره تی به قه ره یه، که ده فه رموت: ((إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ، إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ))، (سوره تی به قه ره: ئایه تی ۷۳)، رۆماننوس له م رۆمانه دا زور به رایشکانه وه ده ست بۆ دژوازه ئاینیه کان ده بات و هه موو نه و کۆتوبه ندانه ده شکینیت و کور خوینی لاشه ی باوکی ده خوات و ده ئیت: ((گه یشتمه سه ر لاشه که ی ... کفنه خویناویه که یم دادری و ده م نا به برینه که یه وه خوینه که یم هه لمژی.. مژ له سه ر مژ))، (حه سهن: ۸۳).

۲-۴ مه رگ: هه ندیک له و زاراوانه ی له به رانبهر مه رگدا له کومه لگای کوردیدا به کاردیت تا راده یه ک ره هه ندی ئاینیشیان

- یکقرآن ویشکم شگدا شه بووند، براینکه شه یطاند ج سمشحلونکنند (هه مان، ۵۹)

لیره دا هیدایهت ئامازه به وه ده کات، که بۆ ریگریکردن له داخلبوونی شه یتان بۆ نیو جهسته ی که سیک قورئانیان به سه ر سکیه وه دانابوو، هه ئبهت زۆریه ی نه و بۆ چوونا نه ره هه ندی ئاینیان نییه، به لکو زیاتر خورافات و له بۆ چوونی پووجه له وه سه رچاوه ده گرت:

- درستشبه آنکاتهبود، ویکتهکها از روحش یطانیانیا و راداشت (هه مان، ۱۱۳)

- آیامقصود منوشتنو صیتنا مه است؟ هرگز، چونهمالدا رمکهدیوانبخورد و نه دیندارمکھشیطاننبرد! (هه مان، ۴۷)

ژههراویبوون: له نیو عه واما ته نانهت ژههراویبوونیش به شیوه یه ک له شیوه کان دژوازه یه، ره نکه هۆکاری نه و روانگه به کومه ئیک کردار بیت، که به درتژی میژوو بۆ له ناو بردنی مرۆفه کان نه نجامدارون، واته به کیک له ته کنیکه کانی کوشتن و له ناو بردنی مرۆفه کان ژههراویکردن بووه. نه و بابه ته دزه ی کردوته زهینی ناوشیاری مرۆف و به خرابی ده زانن:

- نمی دانمدیوارها یا تا قمجهتائیر زهر آلودیبا خود شد اش تکها فکر مرام سوممی کرد؛ (هه مان، ۹۷).

لیره دا سیغه تی ژههراویبوون بۆ بیروکه که ی به کارده هینیت و به و شیوازه نه فی ده کاته وه، چونکه که باس کرا ژههراویبوون لای عه وام لایه نیک نه ریتی هه یه و کاتیک که وشه ی ژههراوی یان ژههراویبوون به کارده هینیت زهینی ناوشیاری مرۆف به لای ره هه نده نه رتیه که دا ده کشیت.

سیانزه به ده ر: نه ریتیک کونه، که ریشه ی له بۆ چوونی خه لکدا به و تا راده یه ک تیکه ل به خورافات کراوه، چونکه بۆ چوونی عه وام له سه ر نه وه یه که ژماره ی سیزده ژماره یه کی شوومه و ده رنه چوون له مال له و رۆژده به شتیک خراب ده زانریت، هه ر بۆ به ژماره ی سیزده یه کیکه له وشه تابۆکان له نیوان ئیرانییه کاند، نمونه یه ک له و باره یه وه:

- در تمام راه همه اش به فکر او بودم، به یاد اولین دیداری که از او کرده بودم و می خواستم محلی که روز سیزده به در او را در آن جا دیده بودم، پیدا بکنم (هه مان، ۲۱).

۲-۴- تاوتوینکردنی نه و دژوازه ی له (حه سار و سه گه کانی باوکم) دا به کارهاتوون:

حه سار و سه گه کانی باوکم، به کیکه له و رۆمانه هاوچه رخانه ی نه ده بیاتی کوردی که زۆرتین دژوازه ی تیدا به دیده کرت، به زمانیک زور ساده چه مگه لیک نه گوتراوی نیو کومه لگای کوردی ده ورئینیت و له چوارچیه ی خزانیکدا شروقه ی باری ده رونی کومه لگایه ک ده کات، بۆ ئه م مه به سه ته ش دژوازه کانی نه م رۆمانه مان بۆ لینکردووه بۆ.

۲-۴-۱ دژوازه ی ئاینی: ئاین له م رۆمانه دا هه مان نه و تیکه لاویه ره هه نده کومه لایه تیه به یانده کات، که له کومه لگه ی کوردی و به تایبهت له باشوری کوردستاندا به دیده کرت، دژوازه ئاینیه کان له (حه سار و سه گه کانی

بجکۆله بیدا بکات و ده‌لێت: ((رابی.. جوانکیله لێوی لێ له‌نقۆرتاند.. ئەو لێوانه‌ی هه‌زمه‌کرد، له‌ جیاقی باوکم من ماچیان بکه‌م))، (هه‌مان: ۳۸).

۴-۲-۴ جنێوه‌کان: به‌شێک له‌ جنێوه‌کانی نیو ئەم رۆمانه‌ ده‌چنه‌ چوارچێوه‌ی نه‌گوتراوی ئاینی و به‌شه‌که‌ی تریشی کۆمه‌لایه‌تی، که‌ له‌ کۆمه‌لگای کوردیدا دژواژهن و گوتنیان زیاتر له‌ کاتی توره‌بووندا به‌سه‌سی به‌رانبهر پێی قه‌ڵس ده‌بێت لێره‌شدا چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌و جنێوانه‌ ده‌خه‌ینه‌روو: ((سپله و زالم ده‌ره‌ق به‌من... گرگن و خه‌سیو... به‌ر نه‌فره‌تی خودا و باوکتان که‌وتوو... ناخۆ کێ گوی له‌ زیوانیکی شه‌هوه‌تبا‌ز ده‌گریت)) (هه‌مان: ۷-۶)، ((چه‌لته‌ چه‌لت عومر کورت.. ناخه‌ر بۆیه‌ بابت رووی نیه‌ ژنت لۆ بێنی)) (هه‌مان: ۱۵). ((که‌ر پیاو.. که‌ره‌که‌م بێتم له‌ باوه‌شیدا ده‌کوژنیت)) (هه‌مان: ۳۲). ((تایه‌فه‌ی فه‌ساد.. عیلى شه‌یتان و جادووگه‌ر و کونه‌په‌پوو)) (هه‌مان: ۸۵).

۴-۲-۵ دژواژه‌ سیکیسیه‌کان: گێره‌وه‌ له‌ هه‌سار و سه‌گه‌کانی باوکمدا کۆمه‌لێک زاراوه‌ی سیکیسی ده‌گێرێته‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ خوشکه‌کانی و که‌سایه‌تییه‌کانی تری ناو ئەم رۆمانه‌، له‌ کۆمه‌لگای کوردیدا دژواژه‌یه‌وه‌ به‌ هه‌یج شێوه‌یه‌ک رینگه‌پندراو نییه‌ به‌ تایبه‌ت سه‌باره‌ت به‌ خوشکی خۆت ئەوانیش بریتین له‌: (شه‌وێک پێشتر هاتبووه‌ خه‌ونی... وتبووی: ئێوه‌ شه‌رم و هه‌یا ناکه‌ن؟ شه‌وانه‌ گویم له‌ هه‌ناسه‌برکێ و هانکه‌هانکی ده‌ستله‌ملا نیتانه‌)) (هه‌مان: ۸۴). له‌ شوێنیکێ تر ده‌سته‌واژه‌ی په‌ڕین به‌کار دێنیت که‌ دژواژه‌یه‌ و وتی له‌ هه‌موو جینگاگاندا په‌سه‌ند نییه‌ ((بێخۆ.. ساف شه‌هوه‌ته‌.. با وه‌ک ئەسه‌پ به‌ریت)) (هه‌مان: ۶۵)، یاخود ((ئه‌مشه‌و ئاقلیت کردوو به‌ رۆجی یاسه‌مین خۆت چه‌ور کردوو، ئەم بۆنه‌ کۆلی ره‌حه‌تم ده‌کات)) (هه‌مان: ۳۴).

دژواژه‌کانی تایبه‌ت به‌ ئەندامانی جه‌سته‌: گێره‌وه‌ په‌رده‌ له‌سه‌ر هه‌موو ئەندامه‌کانی جه‌سته‌ی مرۆف و ئاژه‌له‌کان لاده‌دا و به‌ی گه‌رانه‌وه‌ بۆ ناوه‌ زانستییه‌کانی راسته‌وخۆ ناوی ئەو ئەندامانه‌ی جه‌سته‌ دینیت که‌ له‌ کۆمه‌لگای کوردیدا ده‌چنه‌ چوارچێوه‌ی دژواژه‌وه‌ و وتنیان شیواو نییه‌ ئەوانیش بریتین له‌ (جوک، ئەندامی زاوژی و سنگ و سمت... هتد.)، به‌لام له‌م رۆمانه‌دا راسته‌وخۆ نه‌گوتراوه‌کان ده‌وتریت له‌وانه‌: ((دوانی دیکه‌ له‌ تازه‌بالتبووه‌کان گه‌ر چه‌قۆم له‌ ده‌ستیان وه‌رنه‌گر تایه‌، له‌ ره‌گه‌وه‌را کێری خۆیان لێده‌کرده‌وه‌)) (هه‌مان: ۵۸).

((باوکم که‌ولی پلنگیکێ به‌سه‌ر قوونی خۆی دادابوو)) (هه‌مان: ۳۵)، ((رۆژوو زۆر چاکه‌ بۆ گه‌ده‌تان.. بۆ ئەو ئالۆشه‌ی وا گر به‌رده‌داته‌ ئیوگه‌لتان)) (هه‌مان: ۲۳)، گێره‌وه‌ له‌ وه‌سفێ جوانی زبیاى خوشکیدا جارێکی تر راسته‌وخۆ ناوی ئەندامیکێ هه‌ستیا‌ری جه‌سته‌ی خوشکه‌که‌ی دینیت، له‌ کۆمه‌لگای کوردیدا ده‌چێته‌ خانه‌ی دژواژه‌کانه‌وه‌، بێده‌چێته‌ نێرینه‌یه‌ک راسته‌وخۆ ناوی ئەو ئەندامه‌ی جه‌سته‌ی مینیه‌که‌ به‌ئینیت ئەو ده‌رپینه‌ بێته‌ مایه‌ی نیگه‌رانی ((زبیاى نازدار و هه‌میشه‌ لێوبه‌بار و چاوبه‌خوما، که‌ تازه‌ بنی مه‌مکی دانابوو..)) (هه‌مان: ۲۲).

ئه‌نجام

وه‌رگرتوو و وتنیان قه‌ده‌غه‌کراوه‌ له‌وانه‌ (کوشتن، تۆپاندن، له‌ناو بردن... هتد.) له‌ هه‌سارو سه‌گه‌کانی باوکمدا چه‌ند جوړیک دژواژه‌ی مه‌رگ هاتوو له‌وانه‌ (کوشتن، زینده‌به‌چالکردن و خنکندن)، دیاترینیان کوشتنی باوکه‌ که‌ له‌ کۆمه‌لگای کوردیدا بالاترین دژواژه‌یه‌ و ئەندامانی ئەم جوړه‌ کرداره‌ به‌ هه‌یج شێوه‌یه‌ک رینگه‌پندرا و نیه‌ی له‌رووی ئاینی و کۆمه‌لایه‌تی شه‌وه‌ ناوه‌ینانیان رینگه‌پندراو نییه‌، کوره‌ نۆبه‌ره‌ی نیو ئەم رۆمانه‌ زۆر جار به‌ر له‌عنه‌ت و تانه‌ی دایک و باوه‌ژن و خوشکانی نیو هه‌سار ده‌که‌وێت له‌ به‌رانبهر بێهه‌لوئێستی توندوتیژییه‌کانی باوکی له‌نیو هه‌ساردا، که‌چی دووباره‌ به‌ کوشتنی باوکی نه‌ک ته‌نها به‌ر نه‌فره‌تی ئەندامانی خیزانه‌که‌ی ده‌که‌وێت، به‌لکو ئاژه‌له‌کانی نیو هه‌ساریش هه‌لوئێست وه‌رده‌گرن به‌رانبهر به‌ کوشتنی باوک و به‌هه‌ر هه‌موویانه‌وه‌ هه‌ساره‌ده‌ر و شاربه‌ده‌ری ده‌که‌ن. ((شیتانه‌ سێ خه‌نجه‌ری به‌ زه‌برم وه‌شاندا.. نامه‌ سه‌رشانی چه‌پی له‌ گه‌ل دوا ته‌کانی ئەودا من له‌ناو گووشتی تورتی ته‌کانم له‌ده‌می خه‌نجه‌ره‌که‌ ده‌دا))، (هه‌مان: ۳۵). خاوه‌ن هه‌سار دژواژه‌ی باوککوژه‌ ده‌داته‌ پال نۆبه‌ره‌که‌ی و به‌ سه‌گه‌کانی ده‌لێت تۆله‌ی ئەم کوشتنه‌ی لێبکه‌نه‌وه‌: ((هۆ سه‌گه‌ به‌ وه‌فاکانم، نه‌هه‌یلن ئەو باوککوژه‌ به‌سه‌یته‌وه‌)).

زینده‌به‌چالکردنی کچی خۆت: له‌ ئاینه‌کاندا به‌ هه‌یج شێوه‌یه‌ک رینگه‌ به‌ کوشتن و زینده‌به‌چالکردن نه‌دراوه‌ و ئەم دیاردیه‌ش ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ پێش هاتنی ئیسلام، به‌لام له‌م رۆمانه‌دا باوکه‌ مه‌ردسالاره‌که‌ هه‌موو ئەو قه‌ده‌غه‌کراونه‌ ده‌شکینیت و بێهه‌زییانه‌ (زوه‌را) ی کچی زینده‌به‌چال ده‌کات ((باوکه‌ زوه‌رای بێنێبوو ده‌ستی له‌مێ ته‌سه‌په‌که‌ کردوو... هه‌ر ئەو شه‌وه‌ بێده‌نگ کوشتی، هه‌ر له‌ هه‌وشه‌ی هه‌ساره‌که‌شدا زینده‌به‌چالی کرد)).

خنکاندن: کرده‌ی خنکاندن له‌ نیو هه‌ساردا له‌لایه‌ن باوکه‌وه‌ ئەندامه‌ده‌ریت به‌رانبهر به‌ کرێکارێکی عاشق که‌ سه‌ره‌تای ئەوینه‌که‌ی له‌ یه‌که‌م نېگه‌وه‌ ده‌بێته‌ مایه‌ی مه‌رگیکی خه‌مناک، به‌کاره‌ینانی ئەم جوړه‌ دژواژه‌یه‌ی خنکاندنی که‌سێک که‌ تاوانه‌که‌ی ئەوه‌ بێت نیگای له‌گه‌ل (مینا) ی کچی نیو هه‌ساردا گۆرپه‌ته‌وه‌ ده‌رخستنی ئەوه‌به‌ری پیاوسالاری نیو کۆمه‌لگایه‌ له‌لایه‌ن رۆماننوسه‌وه‌، که‌ ده‌لێت: ((ئەو بێرلێده‌ره‌ی نه‌مانزانی باوکم له‌ کۆتیه‌ هانیبووی، که‌ زانیبووی دلی (مینا) ی خوشکمی بردوو و ئەو چه‌زه‌ پر له‌ شه‌رمه‌ له‌ناو پێخه‌فدا نه‌خۆشی خستوو... زالمانه‌ نه‌یه‌پێشت بێرلێدانه‌ که‌ ته‌واو بکات به‌ گل و خۆلی درداوی بیره‌که‌ خنکندی))، (هه‌مان: ۳۷).

۴-۲-۳ کوری باوکه‌ و عاشقیبوونی به‌ باوه‌ژنی: له‌ ئاینی ئیسلامدا به‌ هه‌یج شێوه‌یه‌ک نابیت کوری باوکه‌ و باوه‌ژن هه‌یج کرده‌یه‌کی له‌و شێوه‌یه‌ له‌ نیوانیاندا رووبدات، ته‌نانه‌ت رینگه‌ به‌ هاوسه‌رگه‌ریشیان نادریت، چونکه‌ باوه‌ژن له‌ رووی ئاینی ئیسلامه‌وه‌ دایکی دووه‌می کورپه‌، به‌لام له‌ هه‌سارو سه‌گه‌کانی باوکمدا باوه‌ژن به‌ نازومه‌کروه‌ بۆ گه‌یشتن به‌ عه‌شقه‌که‌ی خۆی و پێشاندانی جه‌سته‌ی خۆی کوری باوکه‌ عاشق به‌خۆی ده‌کات و ئەمه‌ش هۆکارێکه‌ له‌ هۆکاره‌ سه‌ره‌کییه‌کانی کوشتنی باوکه‌ له‌لایه‌نه‌ کوره‌که‌یه‌وه‌، گێره‌وه‌ دێته‌سه‌ر باسی ئەوه‌ی که‌ کوره‌ چۆن ئاره‌زومه‌نده‌ کرده‌ی سیکیسی له‌گه‌ل (رابی) باوه‌ژنه‌

که سایه‌تیبیه‌کانی نیو هردوو رومانه که بریتین له خه‌لکی عه‌وام و نه‌خوتنده‌واری نیو کۆمه‌لنگای فارسی و کوردی، زۆریه‌ی دژواژه به‌کارهاتووکان له هردوو رومانه‌که‌دا تایبه‌تن به‌مه‌رگ و سیکسه‌وه، له بوفه‌کورددا دژواژه‌کانی تاببه‌ت به‌ده‌رهاوئیشه‌کان و ماده‌هۆشبه‌ره‌کان به‌کارهاتوو، که‌چی ئەم جۆره‌ دژواژه‌ له‌حه‌سار و سه‌گه‌کانی باوکمدا بوونیان نییه.

سه‌رچاوه‌کان

به‌زمانی کوردی

۱- کتیب:

*حه‌سەن، شێرزاد (۲۰۱۸). ((حه‌سار و سه‌گه‌کانی باوکم))، چاپه‌مەنی مانگ، چاپی دووهم.

* که‌سه‌نەزانی، بوشرا (۲۰۱۹). ((شيعری کلاسیکی و تابۆشکینی)) ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.

ب- نامه‌ته‌کادیمییه‌کان:

* فه‌ره‌ج، شاخه‌وان جه‌لال (۲۰۱۱). ((تابۆ وه‌ک نموونه‌یه‌کی په‌یوه‌ندی نیوان زمان و کلتور))، نامه‌ی دکتورا، زانکۆی سلیمانی.

*تاها، هاوکار مامه‌ند (۲۰۱۵). ((تابۆشکینی له‌شيعری هاوچه‌رخێ کوردیدا - باشوری کوردستان (۱۹۸۰-۱۹۹۱))، نامه‌ی ماسته‌ر، زانکۆی صلاح‌الدین.

به‌زمانی عه‌ره‌یی:

القرآن الکریم.

به‌زمانی فارسی:

• ابهریان آزادی، سولماز (1389). *بررسی تطبیقی دشواژه‌ها و به‌واژه‌ها در فارسی و ترکی*، دانشکده ادبیات، زبانهای خارجی و تاریخ، دانشگاه الزهراء.

• ارباب، سپیده (1391)، «بررسی و طبقه‌بندی دشواری‌های رایج فارسی در تداول عامه» نشریه پژوهش‌های زبان‌شناسی تطبیقی، دوره ۲۰ شماره ۴، پاییز و زمستان، صص ۱۰۷ تا ۱۲۴.

• اعتضادی، شیدا و سادات علمدار، فاطمه (۱۳۸۷)، «تحلیل جامعه‌شناختی زبان مخفی در بین دختران»، تهران، فصلنامه علمی-پژوهشی زبان‌پژوهی دانشگاه الزهراء، صص 65 - 96.

• ترادگیل، پیتر (1376). *زبان‌شناسی اجتماعی. درآمدی بر زبان و جامعه*، ترجمه محمد طباطبایی، تهران: آگاه.

• تفرجی‌گانه، مریم (1395). «تحلیل به‌کارگیری دشوارها در فیلم‌های سینمایی ایران از منظر جامعه‌شناسی زبان و رابطه آن با جنسیت بازیگران»، مجله مطالعات فرهنگ - ارتباطات، سال 17، شماره 35، پاییز، صص 151 - 166.

• خلیلی تیلیمی، فهیمه (1384). «تحلیل روانشناختی شخصیت‌های بوف کور»، نشریه پژوهش زبان‌های خارجی، شماره 25، صص 63 - 80.

• شریفی، شهلا و دارچینیان، فاطمه (1388). «بررسی نمود زبانی تابودر ترجمه به فارسی و پیامدهای آن»، مجله زبان‌شناسی و گویش‌های خراسان، شماره 1، صص 128 - 140.

• شکبیا، نوشین (1386). «تأثیر بافت اجتماعی بر کاربرد دشواژه‌ها در گفتار زنان و مردان تهرانی»، مجله زبان و زبان‌شناسی دوره 3، شماره 6، صص 141 - 152.

• شمیس‌ا، سیروس (1376). *داستان یک روح*، تهران: توس.

• شیخی، ته‌مینه (1390). «بررسی کاربرد دشوارها در گفتار گویشوران زبان ترکمنی»، مجله زبان‌شناخت پژوهشگاه علوم

زۆریک له هۆکاره کۆمه‌لایه‌تیبیه‌کانی وه‌ک چینی کۆمه‌لایه‌تی، گروپی نه‌زادایی، ره‌گه‌ز، کۆنتیکستی کۆمه‌لایه‌تی له‌سه‌ر زمان کاریگه‌ری داده‌تین، که هه‌موو ئەم بابەتانه‌ بوار و که‌ره‌سته‌ی لیکۆلینه‌وه‌ بۆ زانستی کۆمه‌لایه‌تی زمان ده‌ره‌خسین، هه‌روه‌ها هۆکاره جیاوازه کۆمه‌لایه‌تیبیه‌کانیش رینگه بۆ سازکردنی هه‌مه‌چه‌شینی زمان خۆشده‌که‌ن و هۆکار ده‌بن، تاوه‌کو جیاوازی له‌نیو‌ئاخیه‌رانی زماندا دروست بێت، له‌لایه‌کی تروه‌ه‌که‌لتور و به‌هاکانی کۆمه‌لگه‌ له‌سه‌ر زمان کاریگه‌ری به‌جێده‌هێلن، هه‌ر بۆیه‌ گۆرانکاری له‌به‌هاکانی کۆمه‌لگه‌، ده‌بێته‌هۆکاری گۆرانکاری له‌ لیکۆلینه‌وه‌کان و ره‌نگدانه‌وه‌ی ئەم گۆرانکاریانه‌ش له‌ به‌ره‌مه‌ی ئەده‌بیبیدا شایه‌نی تیگه‌یشتن و لیۆردبوونه‌وه‌یه‌.

به‌ره‌مه‌ی ئەده‌بیبی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک، که به‌به‌شیک گرنگ له‌که‌لتوری ئەو نه‌ته‌وه‌یه‌ ده‌ژمێردرێت، خۆی له‌ شپۆه‌ی دا‌بو‌نه‌ریت، به‌هاکان و پێوه‌ره‌ زاله‌کانی ئەم نه‌ته‌وه‌ نمایشده‌کات، کونده‌په‌پوی کو‌تر به‌یه‌کێک له‌باشترین رۆمانه‌هاوچه‌رخه‌کان داده‌نرێت، که ته‌رخانکراوه‌ بۆ خستنه‌رووی بارودۆخ و ساتی قۆناغه‌کانی ژبانی سادق هیدایه‌ت، هه‌روه‌ها ئەم رۆمانه‌ باس له‌ تاکی ئێرانی له‌ دوا‌ی شۆرشێ مه‌شروته‌ ده‌کات و وینه‌ی لادان له‌ خواسته‌ سه‌ره‌کییه‌کان، به‌ده‌به‌ختی، برسیتی و رووداوه‌کانی ئەو شۆرشه‌ ده‌کێشێت، که بووه‌ هۆی هاتنه‌سه‌ر ته‌ختی محمه‌د ره‌زا شا، ده‌تواند‌رێت ئاماژه‌ به‌وه‌ بکه‌ین، که زۆرتین دژواژه‌ی به‌کارهاتوو له‌م رۆمانه‌دا، دژواژه‌ی دینی و ئەمه‌ش خۆی له‌ خۆیدا نیشانده‌ری دژه‌ دینی سادق هیدایه‌ته‌، هه‌ر به‌مه‌وه‌ ناوه‌ستیت به‌ زمانیکێ زیر و می‌کو‌تئاسا ره‌خنه‌ له‌ دینوه‌ران ده‌گریت، دوا‌ی دژواژه‌ی دینی، دژواژه‌ی مه‌رگه‌، که نووسه‌ر که‌لکی لیۆه‌رگرتوو و خۆی له‌ وشه‌کانی وه‌کو مه‌رگ، گۆر، مردن و... هتد ده‌بیبێته‌وه‌، ئەمانه‌ش ده‌رخه‌ری بارودۆخی نا‌ئومێدی تاکی ئێرانی بووه‌، که له‌ دوا‌ی شۆرشێ مه‌شروته‌وه‌ دو‌جاری گه‌لی ئێران هاتوو سێه‌مین جۆری دژواژه‌ی به‌کارهاتوو، ئەو دژواژه‌نه‌ن، که ده‌رباره‌ی سیکس و په‌یوه‌ندی ژن و پیاوه‌، ئەمه‌یش سه‌لمینه‌ری ده‌رچوونه‌ له‌ سنوری ئەخلاق و فه‌سادبوونی کۆمه‌لگه‌ی ئەوه‌کاته‌ی ئێران، هاوکات که‌سایه‌تیبیه‌کانی نیو رۆمانه‌که‌ له‌ چینی هه‌ژار و په‌راوێزخراوی کۆمه‌لگه‌ی ئێران و بێه‌شن له‌ خوتنده‌وارپ و ئاگایی، ئەمه‌یش ده‌کریت، بو‌تریت ئەم راستیه‌ش هۆکاره‌ بۆ به‌کاره‌ینانی دژواژه‌کانی له‌ رۆمانه‌که‌دا.

حه‌سار و سه‌گه‌کانی باوکیشم، ده‌رخه‌ری بار و گوزه‌رانی سه‌رده‌میکه‌ که هێشتا کۆمه‌لگه‌ی کوردی به‌رووی هێچ پێشکه‌وتنیکێ جیهانییدا نه‌کراوه‌ته‌وه‌ و له‌ ئاستانه‌ی پیاوسالاریدايه‌ و باوک بریار به‌ده‌ستی مافه‌ که‌سه‌یه‌کانیشه‌ و زۆریه‌ی دژواژه‌ و نه‌گوتراوه‌کانی نیو کۆمه‌لگه‌ی کوردی له‌لایه‌ن پیاوانه‌ و ده‌گوتریت، ئەو دژواژه‌نه‌ش خۆیان له‌ چوارچۆه‌ی دژواژه‌کانی دینی، مه‌رگ، جنیو، سیکس و خستنه‌رووی ئەندامه‌ وروژینه‌ره‌کانی جه‌سته‌دا ده‌بینه‌وه‌، زۆریه‌ی دژواژه‌ به‌کارهاتووکانی ئەم رۆمانه‌ش ده‌چنه‌ چوارچۆه‌ی دژواژه‌ی دینی و کۆمه‌لایه‌تیبیه‌وه‌، چونکه‌ رۆمانوس دین و کۆمه‌لگه‌ به‌ سه‌رچاوه‌ی شارده‌وه‌ی ئازادییه‌کان ده‌زانیت.

- مریدی، بهزاد(1385). «بررسی تحولات واژگان ممنوعه در گویش لارستانی»، مجله انسان شناسی (نامه انسان شناسی) دوره 5، شماره 9، بهار و تابستان، صص 169 – 177.
- معدنی، میترا(1378). «مروری اجمالی بر تابوی زبانی و انواع آن»، مجله زبان شناسی، سال 14، شماره 1 و 2، صص 65 – 72.
- ولک، رنه و وارن، آستن (۱۳۷۳). *نظریه ادبیات*. تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
- هدایت، صادق(1383). *بوف کور*، تهران: انتشارات صادق هدایت.
- یاحقی، محمدجعفر(1391). *جویبار لحظه‌ها*، تهران: جامی.
- وارداف، دونالد(1393). *درآمدی بر جامعه شناسی زبان*، ترجمه رضا امینی، تهران: بوکا.
- انسانی و مطالعات فرهنگی، سال 2، شماره 2، پاییز و زمستان، صص ۲۴- ۱۱.
- طالبی دستنابی مهناز و خوشبخت آرانی، ابوالفضل(1395)، «تأثیر متغیرهای جامعه شناختی زبان بر کاربرد دشواره ها در گویش آران و بیدگل»، مجله زیان‌شناسی اجتماعی، دوره ۱، شماره 1، صص 75- 86.
- غیائی، محمد تقی(۱۳۷۷). *تأویل بوف کور*، چاپ اول، تهران: نیلوفر.
- فرزانه، مصطفی (1384). *آشنایی با صادق هدایت*، تهران: مرکز.
- مدرسی، یحیی(1387). *درآمدی بر جامعه شناسی زبان*، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.